यन्ति। अथ यदेकविꣳशेन स्तुवते। एकविꣳशेनैव तद्यजमानमाददते। तमेकविꣳशेनैव हरन्ति। यावत्येकविꣳशस्य माचा। असौ वाआदित्यएकविꣳशः। आदित्यस्यैवैनं तत् ॥ ६ ॥

माचाꣳ सायुज्यꣳ सलोकतां गमयन्ति। ते कुश्यौ। व्यघ्नन्। ते अहोराचे अभवतां। अहरेव सुवर्णाभवत्। रजता राचिः। स यदादित्यउदेति। एतामेव तत्सुवर्णां कुशीमनुसमेति। अथ यदस्तमेति। एतामेव तद्रजतां कुशीमनुसंविशति॥ प्रह्लादो ह वै कायाधवः। विरोचनꣳ स्वं पुचमुदास्यत्। स प्रदरोऽभवत्। तस्मात् प्रदरादुदकं नाचमेत् ॥ ७ ॥

आदित्यः पञ्चदशस्य माचा स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं तद्विंशति चत्वारि च॥ अनु० १० ॥

एकादशोऽनुवाकः।

ये वै चत्वारस्तोमाः। कृतं तत्। अथ ये पञ्च। कलिः सः। तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वं। तदाहुः। कतमानि तानि ज्योतीꣳषि। यएतस्य स्तोमाइति। त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदशएकविꣳशः ॥ १ ॥